

בגרות

מוקדמות

קורסי ערב למועדים אפריל ואוקטובר 1972
נפתחים השבוע

תוכנית ההטבות לתלמידינו:

- * ביטוח לימודים * אפשרות פיצול
- * אפשרות לימוד מקצועות בודדים
- * שכר הלימוד - כבשנה שעברה
- * תקצירים וחומר עזר - חינם

פרטים והרשמה: בשעות 1-9; 8-5

פוליטניקום

ת"א	ר"ג	חיפה
ברנר 17	תלפיות 19	שמריהו
		לוי 30

הופיע!
למכירה בכל הדוכנים בארץ

ארוניקה מס. 2

ירחון
הפליניו
הישראלי

ירחון מצולם לגבר

למעוניינים ישלח פרוספקט צבעוני חינם
כתוב לת.ד. 28311 ת"א.
מינוי שנתי - 42 ל"י. מינוי חצי שנתי 24 ל"י.
צרך שיק/המחאת דואר, ותקבל את הירחון באריזה אטומה.
ת.ד. 28311 תל-אביב.

ל"י פיצויים. לזאת אינני מוכן. בררניאל רוצה רק כסף."

בררניאל: "אינני רוצה כסף. אמרתי שאני רוצה רק שיפצו אותי על העוול שנגרם לי כל השנים."

ומה בקשר לחוברות של משרד התיירות? פורת: "הוא היה צריך לפנות אלינו ולתת מודעות. אחרת הוא לא יכול להיכלל בפירוטמים."

בררניאל: "הפרסום הוא לא ביוזמת האמן, אלא ביוזמת העירייה ומשרד התיירות". לדעתה, יש לגורמים מסויימים, עליהם הוא מסרב להצביע, בשלב זה, סיבות ענייניות מאוד לנסות ולהצר את צעדיו.

עד כאן - הדיבורים. עתה, מתכונן בררניאל לשביתתו הבאה, כדי לעודד את מינוי הבורר.

תחבורה

מותר לנהוג -

גם בלי רשיון

מצד אחד, יום משרד התחבורה - מל-בד מודעות-ענק מיותרות ויחס-ציבור רע-שנים - עונשים החולכים ומחמירים, חדר שות לבקרים, נגד ציבור הנהגים, שהפך לשעיר לעזאזל לכל מחדלי המדינה בנשוא. במקביל, הוא מאפשר בזיונות מדי-הימים. כמו, למשל, שאפשר יהיה שנהג מונית שרשיונו נשלל ימשיך לגנוע על ה-כביש שנה לאחר שלילת הרשיון.

אישור מזוייף. הנהג הוא יצחק פור-ת, תושב קריית-מלאכי, שהגיש בקשה לקבל רשיון למונית. בהתאם לתקנות משרד התחבורה, צירף פורתי לבקשתו זו אישור על כך שעבד מספר שנים מסויים, ברציפות, כנהג מונית.

האישור, הסתבר, היה מזוייף. מתחרהו של פורתי על קבלת הרשיון לאיזור קריית-מלאכי, אליהו ימין, סירב להיכנע כאשר נידחתה בקשתו שלו, שכר את עורך הדין יהושע שרר לבדוק כיצד זה הצליח פורתי לזכות ברשיון, בעוד שהוא, ימין, נכשל. שרר בדק, גילה כי האישור של

קדר בררניאל

- במאה אלף ל"י

פורתי הוא בסך הכל פתק אלמוני בכתב יד, ללא כתובת ופירוט זיהוי של החותם. על סמך פתק כזה, אישר משרד התחבורה לפורתי קבלת רשיון למונית.

זקקות-חמס. בהמשך חקירתו של שרר, התברר כי פורתי עבד למעשה כנהג משאית באותה תקופה, ורק באקראי ישב גם על מונית. שרר הקים זקקות-חמס, תבע לשלול את רשיון המונית מפורתי, להעבירו ללקוחו. הוא גם לחץ לפתוח ב-פעולה פלילית נגד פורתי.

במשך שנה, לא זכו תביעותיו להיענות, ורק לאחר שנה של נידודים הועמד פורתי למשפט. נמצא אשם בשבועת-שקר. לקוחו של שרר זכה ברשיון ורשיונו של פורתי נשלל. משרד התחבורה הודיע לו כי עליו להחזירו.

זה היה לפני שנה. פורתי לא החזיר את הרשיון - ומשרד התחבורה, במשך שנה תמימה, לא הוטרד מהעובדה כי על הכביש שים נע נהג ללא רשיון.

חמורות נגד משרד התיירות. אלא שהיה הבדל בין שביתתו של הקדר העכנאי לבין שאר השביתות השונות והמשונות הנערכות לפני משרדי ממשלה שונים: במקרה זה, לא התייחסו הפקידים הבכירים של החברה הממשלתית לתיירות - משרד התיירות באדישות לשביתתו. בי-אמצעים שונים ניסו לשכנע את בררניאל שערך את שביתתו להפסיק את שביתתו. מנכ"ל החברה הממשלתית ל-תיירות בכבודו ובעצמו, מנדי פורת, היה יורד אליו מדי יום לשיחה.

ניוון מבוזבז. המניע לשביתתו של בררניאל, שהוא הקדר היחיד היחיד בעכו: לדבריו, גרמה החברה לפיתוח עכו ה-עתיקה לניוון העיר, לבריחת תושבים ממנה ולכשלון הפרויקט של שיקום עכו העתיקה והפיתוח לאחר תיירות. זה כל-לית, אשר לו עצמו - לא נותנים לו לחיות, פשוטו כמשמעו: "אין בשום מקום בעכו אינפורמציה על קיומי, עיסוקי, ו-מקומי" מספר הוא, "כאשר הצבתי שלי-סים משלי - תבעו אותי לדין. בחוברות של משרד התיירות ועיריית עכו אין כל רישום עלי כפי שמקובל. כבר באוגוסט 1968 כאשר יצאה החוברת הראשונה ביקשתי לתקן את העוול שנגרם לי. דבר לא נעשה. שש מהדורות של החוברות יצאו עד כה - ואני אינני שם. שלוש דרכים מובילות אלי - אך כולן נסגרו בי-כוונה על-מנת שתיירנים לא יוכלו להגיע אלי.

"ועוד: הלכו והציבו את עבודות ה-קרמיקה של מתרפאי בית-החולים להלל-נפש שבעכו ליד, במרחק עשרים מטר

מנכ"ל פורת

בתי-שימוש -

ממני. רינות, המנהל הקודם של החברה הממשלתית לתיירות, העמיד שורה בתי-שימוש ליד האסלייה שלי. מאוחר יותר, לאחר שבוצע צורה-היסה, נגדם, הוא הקים אותם מחדש באותו מקום - בהשקעה של 100,000 ל"י מכספי הציבור!"

ההסתחות היו בלון. בררניאל (43), נשוי ואב לבת, יצא לשביתתו הראשונה, לאחר שבוע, הובטח לו שמבקר ה-מדינה יבדוק את טענותיו. המבקר בדק, והמליץ. מכל ההמלצות, בוצעה רק אחת: הוסרו המחסומים מאחת הדרכים המובילות לאסלייה. בררניאל חזר לשבות. בעקבות שביתתו השנייה, נחתם הסכם בינו לבין מנדי פורת. בהסכם נאמר: א. מר בררניאל מפסיק מיידית את שביתתו.

ב. מר פורת יזום בדיקת טענותיו של מר ריאל ע"י אישיות צבורית אשר תהיה מקובלת על מר בררניאל ומר פורת. בחירת האישיות תיעשה לא יאוחר משבועיים ימים מהיום.

הסכמי-ההסכם. עברו שבועיים. עברו שלושה. כלום לא קרה. פורת הסי-ביר שלא מונה עדיין בורר בגלל הקושי בהשגת הסכמתו. בררניאל לא קיבל טע-נה זו: "יש הסכם חתום. אירקיומו של הסכם חתום עליידי מנהל חברה ממשל-תית מוכיח על היחס של משרד התיירות לאמנים."

לדעת פורת, סגן-אלוף במילואים, הרי שהעוול שנגרם לאמן - "אם נגרם לו" - לא היה במטרה לפגוע בו. "לא היתה שום סיבה לפגוע בו. אנחנו מעוניינים שאנשים כמו בררניאל יהיו בעכו. אלא מה? בררניאל דורש שנשלם לו 50,000

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהל: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134 • תאריך: 136 • מען מברקי: עולמפרס • "הדפוס החדש" בע"מ • ת"א, רח' בן-אביגדור • הפצה: גד בע"מ • גלויות: צינקוגרפיה • כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.